

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 9. april 2014 stillet følgende spørgsmål nr.322 (BEU alm. del), som hermed besvares.

5. maj 2014

J.nr. 2014-0024653

Spørgsmål nr.322:

”Er det korrekt, at man anses for selvforsørgende, når man er jobafklaret til 15-20 timer ugentlig?”

Endeligt svar:

Jeg forstår spørgsmålet som et spørgsmål om, hvor afgrænsningen mellem ordinær beskæftigelse og fleksjob ligger tilmæssigt.

Fleksjob er målrettet personer, der har en væsentligt og varigt nedsat arbejdsevne, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Der er ikke fastsat et bestemt antal timer som betingelse for, hvornår en person kan få bevilliget et fleksjob. Det afhænger af de konkrete forhold i borgerens situation, herunder om arbejdsevnen vurderes at være væsentligt og varigt nedsat.

Her er Ankestyrelsens praksis for, hvornår arbejdsevnen anses for væsentligt og varigt nedsat, relevant. Denne praksis er ikke ændret med reformen af førtidspension og fleksjob.

Fx har Ankestyrelsen i Principafgørelse N-08-07 vurderet, at en person, der kunne arbejde i ca. 22 timer om ugen, var berettiget til fleksjob. Ankestyrelsen lagde i den konkrete sag vægt på, at arbejdsevnen på det foreliggende grundlag var nedsat i et sådant omfang, at der ikke var mulighed for, at den kunne forbedres ved omplacering, arbejdsprøvning eller revalidering.

Endelig skal det bemærkes, at såfremt en borger med nedsat arbejdsevne vurderes ikke at være berettiget til fleksjob, vil andre beskæftigelsesinitiativer, som fx revalidering, kunne være relevant.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen